

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201, s. 37)

Konklusion

1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation), idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 314 af 18.12.2004.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. juni 2006 — Visserijbedrijf D.J. Koornstra & Zn. vof mod Productschap Vis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven, Nederlandene)

(Sag C-517/04) (¹)

(Afgift på transport af rejer med fiskerfartøjer, der er indregistreret i en medlemsstat, bestemt til finansiering af anlæg til sining og pilning af rejer i samme medlemsstat — artikel 25 EF — afgift med tilsvarende virkning som told — artikel 90 EF — intern afgift)

(2006/C 178/06)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Visserijbedrijf D.J. Koornstra & Zn. vof

Sagsøgt: Productschap Vis

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — College van Beroep voor het bedrijfsleven — forenelighed med fællesskabsretten,

navnlig med artikel 25 EF og artikel 90 EF, af en afgift, der i en medlemsstat pålægges virksomheder for transport af rejer med et fartøj, der er registreret i denne stat — virksomheden skal også betale afgiften for rejer, der transporteres til andre steder i Fællesskabet — afgiften er bestemt til finansieringen af siningen og pilningen af rejer i denne medlemsstat — afgift med tilsvarende virkning — pålægges afgiften virksomhederne eller varerne?

Konklusion

En afgift, der opkræves af et offentligretligt organ i en medlemsstat i henhold til kriterier, der er identiske for indenlandske produkter, der er bestemt for hjemmemarkedet, eller for udførsel til andre medlemsstater, udgør en afgift med tilsvarende virkning som told ved udførsel, der er forbudt efter artikel 23 EF og 25 EF, hvis provenuet fra denne afgift anvendes til at finansiere aktiviteter, som kun kommer indenlandske produkter, der er bestemt til hjemmemarkedet, til gode, og såfremt de fordele, som opnås ved anvendelsen af provenuet fra afgiften, fuldt ud udligner den byrde, som disse produkter bærer. Derimod er en sådan afgift i strid med forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 90 EF, såfremt de fordele, som de indenlandske produkter, der forarbejdes eller afsættes på hjemmemarkedet, opnår ved anvendelsen af afgiftsprovenuet, kun delvis udligner den byrde, der påhviler dem.

(¹) EUT C 69 af 19.3.2005.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. juni 2006 — Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH mod Ulrich Deppe, Hanne-Rose Deppe, Thomas Deppe, Matthias Deppe, Christine Urban (født Deppe) (C-7/05), Siegfried Hennings (C-8/05), Hartmut Lübke (C-9/05) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof (Tyskland))

(Forenede sager C-7/05 — C-9/05) (¹)

(Sortsbeskyttelse — størrelsen af et rimeligt vederlag til indehaveren af en EF-sortsbeskyttelse — artikel 5, stk. 2, 4 og 5 i forordning (EF) nr. 1768/95 ændret ved forordning (EF) nr. 2605/98 — begrebet vederlag, som skal være betydeligt lavere end det beløb, der opkræves for en licens til produktion af formeringsmateriale)

(2006/C 178/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof (Tyskland)